

Сценарій «У нашій пам'яті вони назавжди залишилися»

(в рамках проекту «Відзнаки Героїв»)

Мета: вшанувати пам'ять героїв Небесної сотні, прищеплювати любов до Батьківщини, виховати патріотичну свідомість, розвивати бажання стати гідними громадянами України.

Оформлення: Прапор України, надпис «Герої не вмирають», стіл, на столі вишитий рушник, ікона Божої матері, свічки, квіти

Хід заходу

Ведучий :

Герої такі не вмирають,
Вони будуть вічно живі.
Героїв завжди пам'ятають
На небі й на рідній землі!

Звучить мелодія

Заходять діти з лампадками і ставлять їх на стіл, зупиняючись біля своїх стільців.

Ведучий: Тим, хто в боротьбі за волю і кращу долю України не дожив до сьогоднішнього дня, спить у незнаних і безіменних могилах – присвячується!

Ведучий: Цвіту нашого народу, його славним синам і донькам, які у розквіті сил віддали свою молодість, і, найдорожче, життя – присвячується!

Ведучий: Сьогодні ми зібралися тут, щоб в скорботі схилити низько голови перед пам'яттю людей різного віку, яких було вбито у мирний час ХХІ століття.

Звучить гімн

Учень

Не люди по Майдану – Боги ходять,
Ці хлопці тілом й духом визначні
Слова в них щирі й красномовні –
Вони Вкраїни славнії сини!

Спасибі вам усім звияжні браття,
Низький уклін від серця до землі,
Ви розпалили не на вулиці багаття,
А в серці кожного жагу до боротьби!
Спасибі вам за кожен день й хвилину,
Яку ви на Майдані провели!
Ви захищали весь народ й країну
Від чорної ядучої чуми.
Спасибі вам, що ви стояли міцно,
Стояли, бо не знали вороття...
Спасибі раненим й загиблим,
Бо не ховали ви від куль свої життя!
Спасибі всім, хто був тут на Майдані
Й хто руки свої досі не зложив
Спасибі й тим, хто думкою за нами
Хто плакав гірко, вірив і молив...
Спасибі серцем і душею,
Я щиро це і палко говорю!
Як крикнуть: «Слава Україні!»
«Навіки слава!» – я завжди скажу!

Ведучий: Пам'ять про Героїв повинна бути не тільки в жалобах і монументах, а викликати бажання творити і змінювати себе і країну. Багато Героїв були дуже молодими людьми, які мали досягнення у своєму особистому, духовному, науковому, освітньому розвитку.

Ведучий: Саме тому, Громадська організація «Родина Героїв «Небесної Сотні» поставила за мету сприяти вшануванню пам'яті Героїв Небесної Сотні шляхом реалізації проекту «Відзнаки Героїв».

Ідея створення проекту “Відзнаки Героїв” належить Ользі Климко, волонтерці ГО “Родина Героїв Небесної Сотні”. Проект реалізовується

Громадською організацією «Родина Героїв «Небесної Сотні» за підтримки Міжнародного Фонду «Відродження».

Серед перших планується запровадити Відзнаки імені Героїв: Юрія Поправки, Дмитра Максимова, Голоднюка Устима, Войтовича Назарія, Гурика Романа, Богдана Сольчаника, а в подальшому й інших Героїв Небесної Сотні.

«Родина Героїв Небесної Сотні» прагне розповісти про кожного з героїв як про особистість: чим він жив, про що мріяв, що ніс у світ. Проект «Відзнаки Героїв» складається із соціальних, культурних та освітніх відзнак, присвячених полеглим героям. Кожна із них пов'язана з мріями, інтересами та цінностями одного з активістів Революції гідності .

Наразі започатковано 5 відзнак:

«Мистецька резиденція ім. Назара Войтовича» — резиденція для митців на Тернопільщині;

«Тревел-грант ім. Богдана Сольчаника» — для молодих науковців , які отримають можливість виступити на науковій конференції в Оксфорді чи Кембриджі;

«Відзнака ім. Дмитра Максимова» — на підтримку тих, хто впроваджує нові ініціативи заняття спортом для людей з інвалідністю;

«Антикорупційна відзнака ім. Юрія Поправки» для тих, хто безкомпромісно бореться з корупцією;

незабаром з'явиться також «Відзнака ім. Устима Голоднюка» — для тих, хто демонструє лідерські навички у військових вишах.

Завдяки таким обдарована активна молодь отримає шанс втілити те, що не встигли зробити полеглі, а пам'ять про героїв «Небесної сотні» лишатиметься дійсно живою.

Ведучий "Відзнаки Героїв" це – відзнака тим, хто продовжує відстоювати ідеї і цінності, народжені Майданом: нетерпимість до корупції, дискримінації, відстоювання гідності і прав людини, – заявив пан Григорій. – Цими днями Україні потрібні потужні джерела для того, щоб не розчаруватися і не зрадити

тим ідеалам. І, на мою думку, відзнака Героїв Небесної сотні може стати таким джерелом".

Учень.

Цілу Україну затуляли ви собою,
Самі беззахисні на площі у вогні.
Ридало небо, рвалося надвоє,
Бо ще не бачило подібної борні.
Так дорого за волю заплатили,
Такий тернистий до свободи шлях,
Небесну сотню зорі освітили,
Щоби безсмертною лишилась у віках.

Ведучий: Навіщо вони йшли вперед? Навіщо? Адже їм так багато було чого втрачати. Вони пішли на смерть, тому що бути солдатом – це не значить вміти тільки добре стріляти та знатися на тактиці. Бути солдатом – значить не відокремлювати свою особисту гідність від гідності за свою державу. Це значить поважати і любити не тільки те, що є в тобі та на тобі, але й все те, що навколо тебе, – твоя країна, твоя колиска, твоя відповідальність. Навчитися воювати – нескладно. Проте бути солдатом – це значить мати дух солдата. Солдат без душі – кілер. Солдат з душею – воїн. У війні за незалежність України народилася нова незалежна нація, яка має творити свою незалежну культуру та історію. Ми маємо жити в системі координат, яка зрозуміла для нас. Серед символів, які мають значення та торкаються серця.

На варті неба

(https://www.youtube.com/watch?v=3X_pfX5Voos)

Ведучий: Ці душі – світле воїнство, котре постало, наче як з порожнечі. Але насправді воно постало з високих могил нашої древньої землі. Шляхетні воїни давнини переродилися в простих наших сусідів та друзів – студентів, фермерів, підприємців.

Ці люди – наша нова аристократія, наша шляхта. Так, вона різна. Часом земельно-груба, часом виховано-тендітна, а часом загибла. Убита скаженими кріпаками та дешевими найманцями.

Лицар від найманця різниться тим, що про нього пишуть поеми, а не плебейські віршики. Про нього мріють шляхетні панянки. За ним плачуть матері.

Вони подарували нам все. Віддали все, що мали, і ми не можемо цим знехтувати.

Літературна композиція .

Героям Небесної сотні

Виходять учень і учениця

Мамо, чи це вже весна, що квітами

встелена площа?

Мамо, чом пташка сумна?

А ще вчора співала в віконце.

Синку, це ще не весна.

А квітами землю встелили,

Бо в рай відлітає душа, а тіло—

В холодну могилу.

Мамо, а може, це сон, і, може,

Зі сну я прокинусь?

Як сонечко за горизонт,

У твої обійми полину?

Так, моя пташко, ти спиш,

Та більше уже не проснешся.

Спогадом в небо злетиш,

Янголом в сон мій вернешся.

Мамочко, мамо, не плач,
Витри сльозу, посміхнися,
За серце в скорботі—пробач,
Пробач, що не міг я скориться.

Як же я можу, мій сину,
Гнів в своїм серці носити?
Ти ж моя мила дитина,
Як же без тебе нам жити?

Матусю, поглянь в синє небо—
Це ж очі мої, як у тебе.
Вдивися у жовте колосся—
Це моє, як у батька волосся.
Не плачте за мною у хаті.
Я землю відстояв свою.
Не вмер я, все бачу! Не варті
У сотні небесній стою!

Ведучий: Не плачте, мамо. Ваш син у Небесній Сотні. Вже не тече кров із ран Вашого сина. Не пече йому у грудях більше. Він стоїть на варті. По праву руку від Бога.

Ведучий: А по ліву – його побратими: Андрійки, Васильки, Іванки, Назари, Устими – ті, хто нині в Небесній Сотні. Не плачте, мамо. Дайте поплакати Україні.

Ведучий: Не плачте, мамо. Дозвольте поплакати світові.

Ведучий (на фоні музики): Вони не були героями. Вони були звичайними людьми. І в останню мить віддали нам найдорожче – своє життя. За нас віддали. Аби ми жили. Долюбили за них, пісень за них доспівали.

Відео про Майдан, що рве серце-3. Тіана Роз Мамо, не плач

(<https://www.youtube.com/watch?v=N7Q-iqcqgms>)

Ведучий: Ми закликаємо вас сьогодні згадати у ваших молитвах усіх Героїв, які поклали свої голови за наше майбутнє. Хай пам'ять всіх невинно убитих

згуртує нас, живих, дасть нам силу та волю, мудрість і насагу для зміцнення власної держави на власній землі. У жалобі схилено голови. Вони згасли як зорі.

Ведучий : Героям Майдану, героям АТО , які померли за світле майбутнє України, мирним жителям , які полягли в неоголошеній війні на Сході України присвячується хвилина мовчання.

Хвилина мовчання (метроном)

Ведучий: Нехай кожен з нас торкнеться пам'яттю цього священного вогню-частинки вічного. А світло цієї свічки хай буде даниною тим, хто навічно пішов від нас, хто заради торжества справедливості жертвував собою. Вони повинні жити в нашій пам'яті!

(Під мелодію гімну Небесної сотні «Пливе кача» ведучий запалює свічку і передає її учням по залу. Свічку передають з рук в руки)

Небесна сотня поіменно. Пам'яті Героїв Небесної сотні презентація

(<https://www.youtube.com/watch?v=MYbN-e6YGVY>)

Ведучий: Гірка біда прийшла і в наш район . В бою за волю України, за честь і достоїнство свого народу загинув Наумов Володимир. Загинув , як герой. Бог забирає до себе найкращих, але світла пам'ять про Наумова Володимира житиме в наших серцях.

Ведучий: Наумов Володимир народився у с. Шевченко Добропільського району Донецької області в той самий день, що й колись народився Тарас Шевченко – 9 березня. Тому любив його твори і знав “Кобзар” напам'ять. Мешкав у м. Родинське, де працював у ЖЕКу водієм.

На Майдан приїхав на власному автомобілі за покликом серця. Записався до Самооборони Майдану. Був викрадений і вбитий. Тіло знайшли 18 лютого вранці на Трухановому острові в Києві. Його поховали тихо і без участі євромайданівців та ЖЕКу , де він працював раніше.

Залишив стареньку 85-річну маму і двох синів: 4-річного Арсенія та 8-річного Єгора.

Наумову Володимирі було 43 роки...

Ведучий: За громадянську мужність, патріотизм, героїчне відстоювання конституційних засад демократії, прав і свобод людини, самовіддане служіння Українському народу, виявлені під час Революції гідності, Указом Президента України № 890/2014 від 21 листопада 2014 року Володимиру Наумову було присвоєно звання Герой України з удостоєнням ордена “Золота Зірка” (по смертно).

5 липня 2015 року патріарх УПЦ КП Філарет нагородив Героя почесною медаллю “За жертвність і любов до України” (по смертно).

8 травня 2016 року, під час Служби Божої в соборі Святого Юра у Львові, подвиг Героя було відзначено Грамотою Верховного архієпископа Києво-Галицького Святослава (по смертно).

Ведучий: У Світлівській школі Добропільського району Донецької області відкрито меморіальну дошку Герою Небесної сотні Володимиру Наумову (в якій він навчався). 20 жовтня 2017 року в селищі Світле висаджена березова алея на його честь.

Ведучий:

Тож знай, Герою мій, що ти не марно гинув:

ми піднялись – Народ, як ти того хотів,

за нашу неньку славно, матір-Україну

повстали всі – здолати зlodіїв-щурів.

Мій побратиме вірний, спочивай в спокої.

Ім'я твоє ми збережемо навік!

Країна визнала тебе своїм Героєм –

Людина, Батько, Син і Чоловік.

Ведучий:

Ми вистоїмо. Здолаємо катів,

Як маків – цвіт розквітне Україна!

На тих місцях, де йдуть тепер бої,

В земнім поклоні схилиться калина.

В смиреннім мовчанні

І тиші годину
Припадем , українці,
На збиті коліна.
За долю хорошу
Повернення сина.
Помолимося Богу
За мир на Вкраїні!

Відео Наталка Карпа Реквієм За Небесною Сотнею
(<https://zf.fm/song/2998530>)

Ведучий:

І буде мир, і буде спокій,
Свободи дух підкорить Небеса.
Розпустить коси пава ясноока,
То Україна - то твоя земля!!!
Навіки стихне бій гармат і градів,
І стихне біль поранених сердець.
Лише відлунням київських парадів,
Одягне пава свій вінець...
І буде мир, і буде спокій!!!
У кожному домі і родині.
Лунатиме хвала у небеса високі:
Навіки мир і слава Україні!!!

Флешмоб «МИ ДІТИ УКРАЇНИ »

ВИХОДЯТЬ дівчина в образі УКРАЇНИ і козак.

Дівчина – Україна :

Ми є. Були. Ми будемо вічно жити
І прославляти український рід,
З якого всі ми, звідки є ми діти –
Вкраїни - неньки найдорожчий цвіт.

Козак :

Ми є. Були . Ми завжди будем.

Не малороси ми, а нація, народ

Наш гордий дух і волю не прогнути

Ніяким „ градам ” й армії заброд.

Дівчина – Україна :

Ми є. Були. І будем вічно жити,

І з нами Україна – рідний край –

Розквітне в мирі й злагоді велично,

Немов весняний сонячний розмай.

Ведучий:

На завершення хочеться сказати : «Люди, бережіть серця свої, щоб не стали каменем! Розбудуйте в душах Божий храм, щоб не повторити великий гріх!»

Ще раз хочемо подякувати всім , що прийшли до нас , щоб разом згадати наших Героїв, Героїв України!